

ŽIJ ŽIVOT, KTERÝ UCTÍVÁ BOHA

(KOLOSÝM 4,9-11)

Jan Suchý, Ústí nad Labem, 23. červen 2024

***A tak, bratří, modlete se za nás, aby se slovo Páně stále šířilo a bylo
oslaveno***

2 Tesalonickým 3:1

I. ÚVOD: UCTÍVÁME BOHA

Pokoj vám, Kristem Ježíšem milovaní a vykoupení, i milost vám, kteří jste dnes hosty v tomto shromáždění. Vítám vás zde a chtěl bych se rovnou zeptat: proč jste sem dnes přišli? Co vás sem dovedlo? Proč tu jste? Tak ta nejběžnější odpověď by mohla znít takto: přišel jsem na bohoslužbu, to znamená přišel jsem uctívat Boha ve shromáždění církve. To je dobré vyjádření. To je výborné shrnutí důvodů, proč jsme nyní zde. Přišli jsme společně uctívat Pána Boha. Ale co to znamená uctívat Boha? Máme něco přinést, nebo něco určitého dělat, nějaké náboženské úkony, abychom uctívali Boha? Ctít Boha, co to znamená? Jeden otec řekl svým dvěma synům: synové, běžte dneska pracovat na vinici. První syn řekl: nechce se mi. Pak toho ale litoval a šel. Druhý syn řekl: Ano, otče, půjdu. Ale nešel. Kdo z těch dvou synů měl v úctě svého otce? Který z nich ho ctí? Ano, ten první syn, který nakonec poslechl. Ctít Boha znamená, poslouchat ho. Být poslušný tomu, co Bůh říká. Proto Boha uctíváme, když posloucháme, co nám říká: věř evangeliu! Věř Ježíši Kristu! Vydej svůj život cele Kristu. Uctívej ho celým svým životem: svým přemýšlením i jednáním k jeho slávě! A jak takový život vypadá? To nám dnes ukazuje náš dnešní text z Písma, který budeme společně číst a studovat.

Čtení: Kol 4,2-18

Děti, fotili jste se už letos ve škole na závěr školního roku? Abyste měli vzpomínku na paní učitelku, na spolužáky? Taková společná fotografie je výborná věc. Můžeš se na ní podívat a vzpomenout si na přátele. Nedávno

jsme se po práci vyfotili s rodinou Habichových. Když se na tu fotku podívám, jsem vděčný Pánu za lidi, kteří jsou na fotce, můžu se za ně modlit, děkovat Pánu Bohu za to, co On v jejich životě dělá, za spasení jejich duší, za jeho péči o ně v každodenním životě. A něco jako takovou fotku máme od apoštola Pavla i my v Písmu. Je to fotka skrze slova. Na té fotografii jsou Pavlovi spolupracovníci. A my se na ně můžeme dívat a učit se, jak uctívat Boha svým vlastním životem. Když jsem naposledy procházel list Koloským, dívali jsme se na Tychika, milovaného bratra a věrného spolupracovníka apoštola Pavla (v. 7-8).

- *Kol 4:7-8 O tom, co je se mnou, vám všechno poví Tychikus, můj milovaný bratr a věrný pomocník, který se mnou slouží Pánu. 8 Posílám ho k vám právě proto, abyste se dověděli, jak se nám vede, a aby povzbudil vaše srdce.*

To, co jsme se od něj mohli učit, je věrnost. Podobně i ve verši 9 čteme o Onezimovi, věrném a milovaném bratru, krajanovi koloských křesťanů. Pavel píše:

- *Kol 4:9 Posílám s ním i Onezima, věrného a milovaného bratra, vašeho krajana. Oni vám povědí všechno, co se tu děje.*

Onezimos je uprchlý otrok. Uprchl z Kolos svému pánu Filemonovi, dostal se až do Říma a tam skrze službu apoštola Pavla uvěřil evangeliu Pána Ježíše. Dá-li Pán, chtěl bych se podívat na příběh Onezima i Filemona samostatně v rámci výkladu nejkratšího listu apoštola Pavla v Novém zákoně – listu Filemonovi.

II. JEDINÍ SPOLUPRACOVNÍCI ZE ŽIDŮ

Dnes máme před sebou slovní fotografii Pavlových spolupracovníků a podíváme se spolu na tři z nich, o kterých Pavel píše ve v. 10-11.

- *Kol 4:10-11 Pozdravuje vás můj spoluvězeň Aristarchos a Barnabášův bratranec Marek, o němž jste již dostali pokyny. Až k vám přijde, přijměte ho. 11 Také vás zdraví Ježíš zvaný Justus. Jsou to jediní židé, kteří s námi pracují pro království Boží a jsou také mou útěchou.*

Co tyto tři muže, Aristarcha, Marka a Justa spojuje? Najdeme něco v jejich životě?

1. Všichni tři uvěřili Kristu a nyní žijí život víry.

2. Všichni tři jsou spjati s církví v Kolosách – proto je nyní pozdravují.
3. Jsou spolu s apoštolem Pavlem a pracují s ním pro evangelium. Pavel je v římském vězení.
4. Jsou to jediné bratři židovského původu, kteří nyní s Pavlem pracují.

Pojďme se podívat na ně postupně, co o nich Písmo odkrývá.

A. Aristarchos, věrný služebník

První, kdo pozdravuje církev Kolosách, je Aristarchos. Pozdravuje koloské křesťany. Pavel o něm píše jako o svém spoluvězni (v. 10). Kdo to je? Když se chceme dozvědět více o lidech, o který Pavel píše ve svých listech, je nám velice často dobrou pomocí jedna kniha Nového zákona – kniha o historii církve. Kniha Skutků apoštolských. Protože ti Pavlovi spolupracovníci, o kterých čteme v listu do Kolos, jsou lidé, kteří kdysi byli buď pohany, kteří uctívali modly římského a řeckého světa, anebo židé, kteří žili náboženství skutků. A i kdyby mezi nimi, byl někdo, jako Abraham, Mojžíš, král David, Izajáš nebo kdokoliv, kdo věřil Bohu a očekával příchod jeho království, přesto měli všichni do jednoho jedno společné. Poznali Krista Ježíše a moc jeho evangelia ve svém životě. Každý jeden z nich se v nějakém bodě svého života setkal tváří v tvář evangeliu. Setkal se se vzkříšeným Ježíšem Kristem. Odkud je Aristarchos? Dozvídáme se to ve Sk 20,4. Apoštol Pavel na své třetí misijní cestě šel z Efezu přes Makedonii, na severu, do Řecka. Tady ale židé proti němu zosnovali úklady, a tak se místo lodí vracel pěšky přes Makedonii a směřoval zpět do Jeruzaléma. Na cestě ho doprovázeli zástupci jednotlivých sborů v Makedonii a Asii. A tady se ve v. 4 dozvídáme odkud Aristarchos je

- *Sk 20:4 Doprovázel ho Sopatros, Pyrrhův syn z Beroje, Aristarchos a Sekundus z Tesaloniky, Gaius a Timoteus z Derbe a Tychikos a Trofimos z Asie.*

Aristarchos je tedy muž židovského původu, který žil v Tesalonice v Makedonii (dnešní Řecko). A je velmi pravděpodobné, že právě tady se Aristarchos setkal s Kristem. Apoštol Pavel, spolu se Silasem, na své druhé misijní cestě přišel do Tesaloniky. Po tři soboty tu zvěstoval Krista v synagoze. Čteme o tom ve

- *Sk 17:1-4 Dali se cestou, která vede přes města Amfipolis a Apollonii a přišli do Tesaloniky, kde měli Židé synagógu. 2 Pavel jako obvykle přišel do jejich shromáždění a po tři soboty k nim mluvil, 3 vykládal Písmo a dokazoval, že Mesiáš musel trpět a vstát z mrtvých. "A ten Mesiáš", řekl*

Pavel, "je Ježíš, kterého já vám zvěstuji." 4 Někteří z nich se tím dali přesvědčit a připojili se k Pavlovi a Silasovi, také velmi mnoho Řeků, kteří už ctili jediného Boha, a nemálo žen z významných rodin.

Zde měl Aristarchos příležitost slyšet o vzkříšeném Ježíši. Co jiného měl Pavel v tesalonické synagoze dělat? Vykládal Písmo. Ukazoval všem přítomným židům, že i když

- *Ř 10:2-5 jsou plni horlivosti pro Boha, jenže bez pravého poznání. 3 Nevědí, že spravedlnost je od Boha, a chtějí uplatnit svou vlastní; proto se spravedlnosti Boží nepodřídili. 5 Mojžíš píše o spravedlnosti, založené na zákoně: 'Člověk, který tak jedná, bude živ.'*

To je zpráva Písma pro každého Izraelce. Ale mezi lidmi v tesalonické synagoze seděli nejen židé, ale i pohané, kteří uvěřili v jediného Boha, Stvořitele nebes i země. Co oni měli ale společného s Mojžíšovým zákonem? Vždyť ten byl dán na hoře Sinaj skrze Mojžíše židům. Ne pohanům! Klíč k tomu máme ve v. 4:

- *4 Vždyť Kristus je konec zákona, aby spravedlnosti došel každý, kdo věří.*

Evangelium je dobrá zpráva pro každého, ať žida nebo pohana. Je to dobrá zpráva pro každého člověka: pro nás všechny kdo jsme tu dnes! Všichni stejně máme jedinou naději na ospravedlnění před Bohem. Bez ní jsme každý jeden pod Božím soudem, protože hřešíme a nejsme spravedliví. Ani jeden, kdo tu dnes sedí. A co uděláš, aby tě Bůh přijal k sobě do svého království? Vždyť v něm není místa pro žádného nespravedlivého člověka.

- *1K 6:9-10 Což nevíte, že nespravedliví nebudou mít účast v Božím království? Nemylte se: Ani smilníci, ani modláři, ani cizoložníci, ani nemravníci, ani zvrácení, 10 ani zloději, ani lakomci, opilci, utrhači, lupiči nebudou mít účast v Božím království.*

A to jste někteří byli, říká Pavel korintským. A to někteří stále jste! Čiňte pokání a věřte Kristu! Věřte, že právě kvůli vám Kristus umíral na kříži, aby právě vás smířil s Bohem! Ta zpráva je stejná pro nás všechny.

- *Ř 10:11-13 neboť Písmo praví: 'Kdo v něho věří, nebude zahanben.' 12 Není rozdílu mezi Židem a Řekem: Vždyť je jeden a týž Pán všech, štědrý ke všem, kdo ho vzývají, neboť 13 'každý, kdo vzývá jméno Páně, bude spasen'.*

Aristarchos, žid z Tesaloniky Kristu uvěřil. A to je první společný bod, který spojuje všechny tři muže, jejichž pozdravy Pavel předává ve v. 10-11 čtvrté

kapitoly listu Koloským. Jsou to muži, kteří uslyšeli evangelium Ježíše Krista, a to jim úplně změnilo život. Aristarchos slyšel v Tesalonice z úst Pavla a Silase evangelium. To bylo někdy mezi roky 49 a 52 A.D. Porozuměl, že nemá nic, ani v něm v jeho charakteru není nic, čím by si zasloužil nebe. A tak všechnu svou bídu samospravedlnosti a náboženských skutků složil u Kristova kříže. Poprosil jej, aby to byly i jeho hříchy, co Bůh přibyl na kříž a v Kristově ukřižování smazal z Aristarchova dlužního úpisu, kde bylo zaznamenáno vše, co Aristarchos dlužil Bohu. A Bůh mu odpustil. Obmyl ho z jeho vin a daroval mu skrze víru věčný život. Haleluja! Ale to není konec! To je teprve začátek nového život, který už potrvá věčně. Znovu se setkáváme s Aristarchem o několik let později, když byl s apoštolem Pavlem během jeho třetí misijní cesty v Efezu. Pavel tu zvěstoval Krista a vyučoval více než dva roky. Aristarchos z Tesaloniky a Gaius byli jeho průvodci na cestách (Sk 19,29). A právě tady vlekl rozvášněný dav lidí Aristarcha a Gaia do městského divadla, aby zatočili s těmi, kdo říkají, že bohové udělaní lidskýma rukama nic nejsou. Jakou odvahu museli oba prokázat, jakou důvěru Pánu, když v takovém modlářském prostředí, kde stál jeden z tehdejších divů antického světa – chrám bohyně Artemis a kde se všechnen byznys točil kolem této modloslužby, jak Aristarchos, tak Gaius, spolu s Pavlem a dalšími více než dva roky svědčili denně o Kristu (Sk 19,9). Pán Bůh učil Aristarcha, koho se má bát. Ne lidí, ale Boha. To dávalo Aristarchovi sílu i odvahu žít pro Krista a svědčit o cestě spásy i v nepřátelství vůči evangeliu. Ani tady v Efezu se ale s Aristarchem nesetkáváme v Písmu naposledy. Asi Léta Páně 60 vidíme Aristarcha na konci knihy Skutků, jak je mezi těmi, kdo doprovází apoštola Pavla na cestě do Říma. Pavel je zatčen a jako římský občan se odvolal k císařskému soudu v Římě. Lukáš o tom píše:

- *Sk 27:1-2 Jakmile bylo rozhodnuto, že pojedeme po moři do Itálie, odevzdali Pavla a některé jiné vězně důstojníkovi, který se jmenoval Julius a byl od císařského praporu. 2 Nastoupili jsme na loď z Adramytteia, která měla plout do přístavů v provincii Asii, a vypluli jsme. Byl s námi Makedoňan Aristarchos z Tesaloniky.*

A z římského vězení píše Pavel dopisy Koloským křesťanům a také Filemonovi, ve kterých vidíme Aristarcha, jak je stále s Pavlem ve službě evangeliu. Bůh Duch svatý proměnil Aristarcha. Naučil se věrnosti a vytrvalosti. Byl ochoten trpět pro evangelium a skutečně se to v Efezu stalo. Ale on se nezalekl a neutekl. I přesto, že mu lidé kvůli Kristu vyhrožovali, že se ani nerozpakovali a

bili ho kvůli Kristu, Aristarchos sloužil Kristu věrně. Viděli jsme ho v Písmu v průběhu nějakých dvanácti let. Naplnil svůj život službou evangeliu. Protože poznal svého Pána. Jaký to musí být Bůh, kterého Aristarchos poznal? Jaké to musí být dílo Boží, že dokáže změnit život člověka vzhůru nohama. Jaká to musí být moc, která jej vyzbrojila k odvaze a vytrvalosti navzdory nebezpečí ztráty života. Jaká musí být láska Kristova, že je Aristarchos ochoten vzdát se všeho, i sebe sama, jen aby mohl tomuto Kristu sloužit? Úplně jako apoštol Pavel i on mohl říci:

- *Gal 2:19-20 Jsem ukřižován spolu s Kristem, 20 nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.*

To je život cele oddaný Bohu. Pro co žiješ ty? Je to Kristus?

B. Jan Marek, obnovený služebník

Druhý z mužů, židů, kteří uvěřili Ježíši Kristu a nyní slouží evangeliu spolu s Pavlem i v římském vězení, je Jan Marek, Barnabášův bratranec (v.10) Apoštol Pavel, známý před svým setkáním s živým Kristem jako Saul, pracoval po celý rok s Barnabášem, mužem dobrým, plným Ducha svatého a víry (Sk 11,24) v Antiochii. Později je církev vyslala zvěstovat evangelium také na Kypr (Sk 13,4) A právě na této cestě s nimi jako pomocník byl také Jan Marek, Barnabášův bratranec. Matka tohoto Jan Marka byla Marie z Jeruzaléma (Sk 12,12). Musela to být zámožná žena, protože právě v jejím domě se scházela církev. Musel to být velký dům, protože ve Sk 12,12 čteme o tom, jak se po Petrově zázračném osvobození z vězení, shromáždilo v tomto domě mnoho lidí a modlili se. V domě bylo také služebnictvo – víme o křesťance Rodé, která se tak radovala, že slyší za dveřmi Petra, že mu ani neotevřela a běžela to říct ostatním v domě (Sk 12,14). Snad je to stejný dům, místnost, kde v den vzkříšení Krista byli uředníci shromáždění ze strachu před Židy za zavřenými dveřmi. A přišel Ježíš a postavil se uprostřed nich a řekl: "Pokoj vám." (J 20,19)? Nevíme, ale možné to je. Jan Marek tedy vyrůstal v rodině zbožné matky Marie. I ona uvěřila v Pána Ježíše Krista a dala svůj dům do služby evangeliu. Křesťané byli v té době vystaveni krutému pronásledování. Král Herodes dal popravit mečem Jakuba, bratra Janova (Sk 12,2) a pronásledoval i další bratry. Nechal zatknout apoštola Petra. Zároveň to byla doba, kdy v Judsku nastal veliký hlad, jak předpověděl prorok Agabus. V domě Marie, matky Jan Marka,

měla církev své útočiště, i když to bylo velmi nebezpečné. Jan Marek byl toho všeho svědek. Setkal se s lidmi, kteří uvěřili v Krista a byli ochotní pro Krista i zemřít, jako je apoštol Petr. Setkal se s lidmi, kteří poznali živého Boha. Sami na sobě zakusili Boží moc odpuštění hříchů a dar nového života. I Marek chtěl sloužit Kristu. Jana Marka tedy vzali Pavel a Barnabáš sebou, když se vraceli zpět z Jeruzaléma do Antiochie. Po nějaké době byl Pavel a Barnabáš vysláni církví v Antiochii zvěstovat slovo Boží na Kypr a Jan Marka měli s sebou jako pomocníka (Sk 13,5) Jaká to příležitost! Může cestovat a pomáhat při zvěstování evangelia! Bude sledovat, jak evangelizují zbožní bratři, zkušený učitelé v církvi: Barnabáš a Pavel. A skutečně. Dostal se spolu s nimi až do Páfu, do města, kde sídlil místodržitel celého ostrova. Ten se o nich doslechl a chtěl od nich slyšet Boží slovo. Výborná evangelizační příležitost, kdy někdo chce slyšet o Kristu! Ale bylo tu také protivenství. Elymas, židovský kouzelník na dvoře místodržitele, se svého chlebedárce snažil odvrátit od víry, kterou mu Pavel a Barnabáš zvěstovali.

- *Sk 13:9-12 V tu chvíli Saul, kterému říkali také Pavel, byl naplněn Duchem svatým, upřel na Elymase zrak a řekl: 10 "Ty svůdce všeho schopný, synu ďáblův, nepříteli Boží spravedlnosti, kdy už přestaneš podvracet přímé cesty Páně? 11 Nyní na tebe dopadne Boží trest: Oslepeš a neuzříš sluneční světlo, dokud se nad tebou Bůh neslituje." Tu Elymase náhle obestřela mrákota a tma, tápal kolem sebe a hledal, kdo by ho vedl za ruku. 12 Když místodržitel uviděl, co se stalo, uvěřil, pln údivu nad učením Páně.*

Toho všeho byl Jan Marek svědek. Viděl obrácení lidí, když uvěřili evangeliu. Viděl námahu Pavla a Barnabáše, když zvěstovali po celém ostrově Krista. Viděl nepřátelství Elymase. Viděl Boží moc, když jej Bůh oslepil. A přece po tom všem Marek Pavla a Barnabáše opustil a vrátil se do Jeruzaléma. (Sk 13,13) Co se stalo? Proč je Marek pustil uprostřed práce na Pánově vinici? Zjevně to nebylo z nějakých důvodů, které by Marek nemohl ovlivnit – třeba jeho nemoc, nebo potřeba vrátit se domů a starat se o matku. Ne, zjevně opustil práci pro evangelium, pro Krista, ze špatných důvodů. Možná ještě jeho srdce nebylo obrácené? Možná se bál? Možná nebyl vytrvalý? Možná nebyl zvyklý tvrdě pracovat a žít v nepohodlí na cestách? Nevíme. Ale víme, že ten důvod byl překážkou, aby Marka vzal Pavel na příští misijní cestu. Ten důvod musel být ve vztahu Marka ke Kristu. Ještě nedovolil Kristu, aby byl Pánem celého jeho života. Ještě si chtěl nechat něco pro sebe, ještě se Kristus

nestal králem Markova života. Ještě se potřeboval pokořit cele v srdci před Pánem. Snad se Barnabáš za Marka velmi přimlouval, chtěl mu dát druhou šanci. Ale Pavel odmítl. Toto o tom říká Písmo.

- *Sk 15:36-41 Po nějaké době řekl Pavel Barnabášovi: "Navštivme opět naše bratry ve všech městech, kde jsme kázali slovo Páně, a podívejme se, jak se jim daří." 37 Barnabáš chtěl s sebou vzít také Jana Marka. 38 Pavel však nepokládal za správné vzít ho s sebou, poněvadž je opustil v Pamfylii a v práci s nimi nepokračoval. 39 Vznikla z toho taková neshoda, že se spolu rozešli: Barnabáš vzal s sebou Marka a plavil se na Kypr, 40 Pavel si vybral za spolupracovníka Silase, a když ho bratři poručili milosti Páně, vydal se i on na cestu. 41 Procházel Sýrií a Kilikií a všude posiloval církev.*

Vidíme tu dva zbožné, Krista milující bratry, zapálené pro misii. Pavla a Barnabáše. Dobře se znají, prožili už spolu roky na misijním poli a při vyučování v církvi v Antiochii. Důvěřují si, modlí se spolu, děkují Bohu spolu. A přece nyní přichází mezi ně rozdělení. Kvůli Janu Markovi. Marek musel činit pokání od té doby, co je opustil na Kypru v Páfu. Jinak by jej nyní Barnabáš nechtěl vzít znovu sebou na další cestu. Barnabáš, snad proto, že byl Markův bratranec, Markovi odpustil a chtěl ho hned vzít opět do služby. Jméno Barnabáš znamená `syn útěchy` (Sk 4,36). Jeho srdce bylo otevřené pro Marka. Ale i srdce apoštola Pavla bylo otevřené pro Marka. Nevyčítá nyní Barnabášovi, že chce vít Marka znovu sebou, aniž by Marek činil pokání. Ne, o to není spor. Spor je o to, že Marek nejprve musí nést ovoce pokání, než mu může být znovu svěřena služba pro evangelium. Rozumějte, každý obrácený člověk slouží evangeliu – každodenním životem vydáváte svědectví lidem kolem sebe: Někdo se vás zeptá na naději, kterou máte e svém životě. A tak mu vydáte svědectví o tom, co Kristus udělal ve vašem životě! Haleluja! Jindy je to svědectví o Bohu, který vás proměnil, když neřeknete o Kristu ani sovo, ale pracujete v práci poctivě i tam, kde to jiní šidí, posloucháte rodiče i tehdy, kdy to oni nevidí, nebo prostě neděláte hanebné věci, které dělají vaši kamarádi, i když chtějí, abyste se k nim přidali (Přís 1,10). I když měl Barnabáš obměkčené srdce pro Marka, možná to byl právě Pavel, kdo mu v této chvíli nejvíce pomohl, když jej odmítl vzít ke společné službě evangeliu. Protože to je privilegium, když církev oddělí někoho pro službu evangeliu. To nejde brát na lehkou váhu. Byli odděleni církví na základě vedení Duchem svatým, samotným Bohem.

- *Sk 13:2-3 Když konali bohoslužbu Pánu a postili se, řekl Duch svatý: "Oddělte mi Barnabáše a Saula k dílu, k němuž jsem je povolal." 3 A tak po modlitbách a postu na ně vložili ruce a vyslali je k dílu.*

Božím povoláním se nepohrdá. Navíc církve podporuje tyto bratry, když je vyslala na misii. Jiní musejí pracovat rukama, aby vydělali peníze na podporu bratří zvěstujících evangelium. Taková služba je privilegium a tou se nepohrdá. To vše se musel Jan Marek ještě naučit. Trvalo to více než deset let, kdy Pavel píše koloské církvi:

- *O Markovi jste již dostali pokyny. Až k vám přijde, přijměte ho (v. 10).*

A ze stejného vězení v Římě v dopise Filemonovi píše o Markovi, jako o svém spolupracovníku. Marek prokázal ovoce pokání a víry a byl nakonec obnoven nejen před Bohem, ale i do služby Bohu. Jaká to milost. Posloužili mu oba – Barnabáš i Pavel. A přece každý jinak. Během let, kdy se musel nejprve znovu osvědčit, aby nabyl ztracenou důvěru Pavla, mu byl pomoci také jiný bratr. Bratr, který prošel v životě podobným selháním a Boží milostí obnovy. Bratr, který o Markovi ve svém prvním listě církvi napsal:

- *1Pt 5:12-13 Prostřednictvím Silvána, kterého mám za věrného bratra, vám toto krátce píšu, abych vás povzbudil a dosvědčil vám, že taková je pravá milost Boží; v ní stůjte. 13 Pozdravuje vás vaše spoluvyvolená, která je v Babylónu, a Marek, můj syn.*

Apoštol Petr. Pamatujete, jak třikrát zapřel Ježíše, když jej zatkli? Pamatujete na pak slzy pokání, když se Pán obrátil a pohleděl na něj. Vyšel ven a hořce se rozplakal. (Lk 22,61-62) A Pán ho posvém vzkříšení obnovil. Tam u jezera, když se Petr chtěl vrátit ke starému životu rybáře. Už slyšel: pojď, udělám z tebe rybáře lidí. Nyní slyší: buď pastýřem mých ovcí. Jako Pán obnovil Petra, tak obnovil i Marka. Protože náš Bůh je Bůh naděje pro chudé v duchu, pro ty, kdo se před ním pokoří. Ti nalézají milost. Možná to někdy bude dlouhý proces, ale je v něm vždy naděje. Protože Bůh své děti neopustí, ale vychovává je. Žd 12:11 Přísná výchova se ovšem v tu chvíli nikdy nezdá příjemná, nýbrž krušná, později však přináší ovoce pokoje a spravedlnost těm, kdo jí prošli.

Jana Marka Pán vychovával. A nakonec ho použil, aby byl jedním ze čtyř evangelistů, kteří sepsali události o příchodu Mesiáše. Tak služba Kristem obnoveného Marka zasáhla i nás, po 2000 let později. Máme v Písmu Markovo evangelium. Jaká to milost Boží, jaké to privilegium!

C. Justus, posvěcený služebník

Poslední z trojice židovských spolupracovníků apoštola Pavla, který nyní posílá pozdravy koloské církvi je Justus.

- *Kol 4:11 Také vás zdraví Ježíš zvaný Justus. Jsou to jediní židé, kteří s námi pracují pro království Boží a jsou také mou útěchou.*

O Justovi Pavel nic více neříká. Nevíme více. Jeho jméno, Justus, znamená v latině „spravedlivý“. Je to bratr, který ve svém životě vykazuje výjimečnou míru posvěcení. život s Kristem vede člověka k posvěcení. Podle toho se pozná, jestli chodíme ve víře v Krista, žijeme pro Krista, ať už děláme cokoliv. Ne každý je evangelista, někdo je zahradník, stavař, zdravotní sestra, někdo uklízí. Ale všichni jsme povoláni růst v posvěcení života. Víme také z tohoto místa Písma, že byl jeden ze tří spolupracovníků Pavla, židovského původu. Všimněte si, jak to Pavel říká. S lítostí. Protože miloval svůj národ a toužil po spáse židů. V jeho srdci byl zármutek a bolest nad nevěrou Židů. Dokonce šel tak daleko, že by sám byl raději odloučen od Krista a proklet, kdyby to přineslo spásu židům. (Ř 9,1) Ale Pavel není Kristus, není Bůh. Spása je v Božích rukách. My nemůžeme obětovat sami sebe, aby to druhým přineslo spásu. To dokáže jen a jen Kristova oběť. Naší zbraní je modlitba za druhé a Boží je milost. Tři jména, dva verše, mnoho pravdy o křesťanském životě s Pánem. On je věrný. Budeme i my?